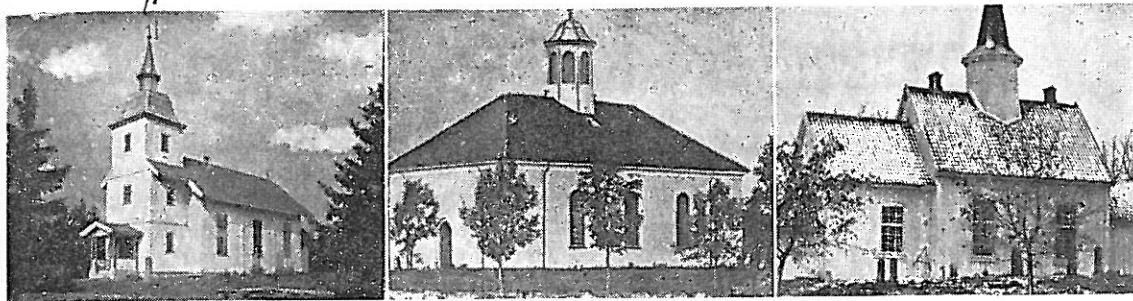

Faralf Villnøstad.

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 2

FEBRUAR 1948

2. årgang

FASTETID.

Tiden går sin gang. Helg og yrke følges ad i den kjente rytme. Vi vet det så godt, men gir vi akt på det? Får dette tale til oss om tiden og evigheten? Er vi merksam på hvor fort det går, mens vi er friske og arbeidsføre? Innretter vi vårt liv på lang sikt og tar også evigheten med i beregningene? Når sykdom og alderdom inntrer, er det i seneste laget. Da kan ikke fortiden leves om igjen.

Hele vårt liv skulle nemlig leves til Guds ære. Det ville være det beste for alle.

Kirkeårets forskjellige tider er som et solur, der forteller oss om årets gang. I gammel tid — endog før reformasjonen — hadde sikkert kirkeårets skiftende tider mer å si menneskene enn i dag. Vi innbiller oss å være kommet så langt i kultur og utvikling på alle områder, men overser nok den fattigdom som sniker seg inn i sinnet hos mange nåtidsmennesker hvor de evige ting skyves i bakgrunnen eller foraktes. Et stykke av evigheten brakt inn i tiden og menneskeliv gir vidsyn og rikdom.

De gamle som levde i inderlig kontakt med Gud og naturen — men manglet den store litteratur og de mange tekniske hjelpemidler som vår tids mennesker har, var nok ikke så åndsfattige som vi ofte vil ha det til. Gud og naturen talte til dem. Det var stor visdom i de ord som en av de gamle uttrykte slik: «To ting fyller meg med stadig større undren — den moralske lov i meg og den stjernebesadde himmel over meg».

Gud var så nær, og Gud var så stor. Vi går nå inn i fastetiden som tar til Askeonsdag. Bare navnet på første dagen i fasten er noe av en preken til oss. Den angir retningen for livet i fastetiden. Mange nåtidsmennesker står temmelig fremmed overfor disse ting. De synes kanskje det er bra at de er vokset ut over den tids skikk og bruk. Disse ytre ting har jo ikke noe å bety likevel, mener de. Dertil er å si at de ytre ting med legemlig faste og nattevåken slett ikke er hovedsaken. Det indre liv gir seg dog uttrykk i ytre former. Men hvor det ikke finnes noe virkelig liv, trenges heller ikke former.

De gammels faste og iakttagelse av forskjellige ting, viser dog deres ærefrykt for det hellige. De regnet med Gud. Og det har meget å si.

Fastetiden skulle tale til oss alle, mane oss til å se hen på Ham som fastet i 40 dager i ørkenen da Han skulle gå til sin store gjerning — og siden gikk den tunge gang opp til Jerusalem for vår skyld. For Ham var det i sannhet en tung gang — under lidelse og forakt og til sist døden på et kors. Han sparte seg ikke, men ofret alt for deg og meg. Hva har da vi gjort for Ham? Var det ikke på sin plass at vi i denne tiden søkte å finne spesielle anledninger til å tenke på hans selvfornekende kjærighet for vår skyld. For Ham var dette en særlig kampfyllt tid. Var det da for meget om det kunne merkes på oss — endog i det ytre — om vi for eks. i denne tid

Gud er kjærlighet.

Så har Gud elsket verden at Han gav sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal fortapes, men ha evig liv. Johs. 3, 16.

Guds kjærlighet er mangfoldig, først hans langmodighet med oss, mens vi lever borte fra Ham — for mange vedkommede et langt liv. Men lykkelig det menneske som kommer til Gud i sin ungdom og får sole seg i hans kjærlighet og ved hans nåde får bli der. Dog er det ikke sagt at hans liv utattil blir så lett. Det blir ofte store sorger og motganger, men freden i hjerte gir likevekt i sinnet. Og Guds kjærlighet som overgår all forstann fyller oss med usielig glede. Når da barnet til sin Fader går, er Guds barnet lykkelig. Dette er det skjulte liv med Gud, som et Guds barn ønsker alle sine medmennesker må få del i.

Det er mange sider ved det skjulte liv med Gud, hvor Han i sin kjærlighet gleder sine barn. Vi møtes av og til med dem vi ber for. Når vi trykker deres hånd, kjen-

ner vi en glede som bare Gud kan gi oss. Og når Guds kjærlighet i noen monn får innta våre hjerter, og vi ser våre medmennesker i lyset fra Guds kjærlighet, da blir de dyrebare for oss. Vi ville så gjerne ha dem som medvandrere på veien hjem til himmelen. La oss ta apostelen Johannes' formaning til oss der han ber menigheten elske hverandre, da ville livet bli meget lettere å leve.

Vi vet det må veksle med sorger og gleder her nede, fordi vi lever i en syndig verden, og vi selv er syndere; men vi er omgitt av Guds kjærlighet som skal bevare våre sjeler i den Herre Jesus Kristus. Og dette er Guds kjærlighet som ber oss trøste hverandre med den trøst vi selv er blitt trøstet med. Vi er ved Jesu forsoning kjøpe til å være Gud vår himmelske Fars eiendom. La intet komme imellom oss og Gud som kan ta denne glede fra oss.

En sørster i Herren.

innskrenket vårt forbruk av luksus — ikke fratset for meget i flott kaker og den slags. hverken hjemme eller på misjonsmøtene.

For 2—3 år siden snakket jeg med en mann som brukte å røyke, men i fastetiden, i langfasten som varer fra Askeondag til påske, forsaket han tobakken omtrent helt. Bare et lite granne røykte han i denne tid.

Jeg tror ikke vi skal forakte den slags. Tvertimot mener jeg Gud ville se med velbehag på den kristen som i fastetiden ville forsake tobakken for Jesu skyld og gi tobakkspengene til Guds sak — misjonen.

En viss forsakelse og faste ville sikkert ikke være av veien i vår nytesyke tid. Skulle ikke vi som bærer kristennavnet, være villige til å følge Vår Herre og Frelser på hans lidelsesvei? Kanskje du da i særlig grad kunne få erfare hans velsignelse.

Jesus fastet, Han led, ja, Han ofret alt, endog sitt liv for oss, var det da for meget om vi forsaket litt i denne tid og tok oss mere stunder til å være alene med Jesus på hans tunge vei opp til Jerusalem — under hans kamp i Getsemane og hans svære lidelse på Golgata kors.

Stille, stille. Jesus lider.
Blodet brenn og sjeli kvider.
Det er fastetid!
Pinfullt er kvart steg Han stiger
Trøyt og sår Han saman siger
I den store strid.

(L. R. 311, 1).

Åk og be!

«Åk og be», sa Jesus til sine disipler den siste kvelden. Jeg tror dette ord har bud til Jesu venner også i dag. Fristelsene møter oss nemlig svært ofte. Dersom vi da ikke er våkne, kan vi ha lidt nederlag før vi riktig får sanset oss. — Men just da spørrs det hva vi gjør. — Skal nederlaget bli oss til nytt fall eller til vekst? Det avhenger av hva vi gjør med vårt nederlag. Dersom vi begynner å unnskynde oss selv og vil bortforklare vår synd, går det den gale veien. Dersom derimot vårt nederlag får vise oss vår egen avmakt og driver oss inn til Gud så vi blir mer og mer avhengig av Ham, da vil Gud endog la nederlaget bli til velsignelse. Det ble oss en lærepeng — visstnok en kostbar lærepeng — vi fikk enda tydeligere enn før se ned i vår egen elendighet — men fikk også oppleve Guds godhet og storhet. Han støtte oss ikke bort, men tok imot oss endog med vårt nederlag.

«Kan jeg ei komme til deg med min seier, så kan jeg komme med mitt nederlag», synger salmedikteren. Og det er veldig godt å få oppleve.

På den måten lærer vi noe av den vanlige lekse i livet: Å våke og be, så vi ikke skal komme i fristelse.

Det kan gjelde mange områder, ikke minst dagliglivet hjemme. Ikke alltid er

Søk

FØRST GUDS RIKE

Guds rike må du søke først
blant alle ting du søker. —
Kun det kan stille sjelens tørst;
alt annet tørsten øker. —
Guds rike, det er Jesus Krist
og all hans nåde her og hist —
mer stor enn du kan fatte.

«Guds rike først» er Jesu ord;
det er vel verd å eie. —
Om du enn vant den hele jord,
men vandrer syndens veie,
du blir til sist en fattig mann,
som ikke har en dråpe vann,
men tørst som aldri slukkes.

Guds rike først du søks må,
vil rik og glad du blive;
det største som du da kan få,
vil Jesus Krist deg give:
Du får ham selv og alt med ham,
det høyt velsignede, Guds lam.
Hva kan du mer begjære?

O, hjelp oss, Jesus, at vi så
må søke først ditt rike,
at verdselig sinn og ond attrå
må fra vårt hjerte vike!
Vårt borgerskap i himlen er,
hvor vi ditt eget ansikt ser,
for så å bli deg like.

(1. Joh. 3, 2).

S—k.

vi som vi skulle være der. Kanskje hissige og brå på det, eller sure og gretne. Vi krever og krever av de andre — istedenfor selv å gi og tjene: et godt ord, et smil, en håndrekning — ettersom anledningen høver.

Videre overfor tidens lesestoff, så vi ikke tilsløler vår sjel og vårt sinn med alle slags dårlige magasiner og smusslitteratur.

«Våk og be!» Unge og eldre — la oss gi akt på Jesu ord!

Leste en dag i Bibelen om ondskapens åndehær i himmelrommet. Jeg kom da til å tenke på hva en troende mann sa under krigen: «Avstanden mellom folkene er satans arbeidsmark».

Dette merkes nok også i vårt eget liv: Vi greier ikke å tilgi, være fordragelige og forståelsesfulle mot hverandre, og så har

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgis av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansværlig redaktør S. T. STORAKER
Kasserer Skolebestyrer S. EIK
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf. 8

vi avstanden der, som den onde fyrstes arbeidsmark. Den beste måte å komme denne fyrste til livs er hver morgen å be Gud om å lede oss dagen igjennom og hjelpe oss til å ha Jesu sinnelag. Da må satan luske på dør.

Gi meg ditt ømme frelsersinn
for slektens sorg og harm.
Lukk meg i dine smarter inn
og gjør meg sterk og varm.
(Sangb. nr. 535).

— n —

Anerkjennende ord

er som engler, send dem ut!

Et vennlig smil kan gjøre en rift i skyen som omgir et hjerte og sende en solstråle derinn. — Et vennlig håndtrykk kan redde en sjel fra fortvilelse. Et vennlig smil kan stanse tårer i øyet. De er små engler. Send dem ut!

Hvorfor er det vanskeligere å tale anerkjennende ord til den levende enn å tale vel om ham når han er død?

Anerkjennende ord er som Noas due. De vil vende tilbake ved aftentid og bringe friske oljeblader med seg.

(John Wesley).

Gaver til «Menighetsbladet».

K. J. kr. 10,— A. B. kr. 15,— H. B. kr. 10,—
Ubenevnt kr. 0,50. O. K. kr. 15,— Jens Buer
kr. 10,— Jørgen Westby kr. 10,— Karsten Haug-
land kr. 10,— Anna Birkeland kr. 10,— Kr.
Hvidsten kr. 10,—

Hjertelig takk alle sammen.

Gudstjenester.

3. søndag i faste, 29. februar kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke.

Kirkebuss fra Dingstad kl. 10,15.

Midfaste, søndag 7. mars kl. 11: Høymesse i He-
li kirke.

Onsdag 3. mars kl. 19,30: Fastegudstjeneste i Hovin kirke.

Onsdag 10. mars kl. 19,30: Fastegudstjeneste i Spydeberg kirke.

Maria Budskapsdag, søndag 14. mars kl. 11:
Høymesse i Hovin kirke.

Kirkebuss fra Mørk kl. 10,15.

Palmesøndag, 21. mars kl. 11: Høymesse i Spy-
deberg kirke.

Kirkebuss fra Enga kl. 10,15.

Skjærtorsdag, 25. mars kl. 11: Høymesse med
nattverd i Hovin kirke.

Kirkebuss fra Svenneby kl. 10,15.

Langfredag kl. 11: Gudstjeneste på Mørk Pleie-
hjem.

Døpte.

8. februar: Ann-Mari, av foreldre snekker-
mester Johannes Agar og h. Ella.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små bussar til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøyier, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreiling. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sæby Kolonial — Manufaktur. Malervarer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød- pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Græshagen Hønseni Godkjent Avlscenter. Spydeberg, tlf. 138.</p>